

معرفی برنامه

خودکشی «suicide» از دو لغت دارای ریشه ی لاتین یعنی sui به معنی خود و caedere به معنی کشتن مشتق شده است. و در حال حاضر نه به صورت خود کشتن که به صورت خودکشی استعمال می شود.

بر اساس تعریف مورد توافق جهانی خودکشی عبارتست از اقدامی که شخص با دانش کامل در مورد نتایج مرگ بار آن به عمل می آورد و به زندگی خود خاتمه می دهد. اما در صورتی که فردی اقدام به خودکشی نموده اما نتیجه ی مرگباری نداشته باشد به آن «اقدام به خودکشی» و «شبه خودکشی» می گویند.

خودکشی در کشورهایی که اطلاعات آنها در دسترس بوده است در زمره ۱۰ علت اصلی مرگ می باشد در برخی از کشورها در گروه سنی ۳۴-۱۵ سال خودکشی سومین علت مرگ را تشکیل میدهد. در کشور ایران هم ارائه دقیق از افرادی که خودکشی میکنند تقریباً امکانپذیر نیست و میبایستی به تمامی آمارهایی که پس از این ارائه میگردد بصورت تخمینی نگریست خودکشی سومین عامل مرگ جوانان ایرانی است که باید به این مسأله و بحران توجه خاصی داشته باشیم، ساماندهی امور و مطالبات جوانان به عنوان برنامه ای ملی، تأمین اشتغال مولد، ازدواج به موقع، ارزشگذاری مناسب به پسران و دختران و معرفی الگوهای مناسب، احترام به حقوق فردی تمامی افراد جامعه، آموزش مهارتهای زندگی، برقراری امنیت شغلی مردان، حرفه آموزی و توانمندی های آنها و... از عواملی هستند که باید مورد توجه خانواده ها و مسئولان جامعه قرار گیرند.

آمارها نشان میدهد که بیشترین موارد خودکشی در گروه سنی ۲۴-۲۰ سال بوده است و شایعترین روش خودکشی، خودسوزی (۳/۴۰٪) و بعد از آن حلق آویز کردن (۷/۳۷٪) بوده است طبق تحقیقات افسردگی بزرگترین عامل خطر برای رفتار خودکشی در نوجوانان است و همچنین اختلافات خانوادگی سبب بروز (۱/۴۶٪) از موارد خودکشی می باشد

خودکشی از جمله ده علت اصلی مرگ و میر در کشورهای مختلف جهان است و سالانه بیش از ۴۰۰/۰۰۰ نفر در سراسر دنیا خودکشی می کنند و شیوع آن در کشور ما ۶ در صد هزار می باشد.

در مورد خودکشی به دلایل گوناگون ارائه يك آمار كاملاً معتبر امکان پذیر نیست. در بعضی ادیان این عمل ضد ارزش و و يك گناه كبیره محسوب میشود و این افراد از طرف خانواده و

جامعه طرد میشوند و در ایران هم نظام‌های متعدد بیمه درمانی کشور، از پرداخت هزینه های درمانی افرادی که اقدام به خودکشی کرده اند، خودداری میکنند نتیجه این باعث میگردد که تعداد خودکشی‌های واقع شده اعم از منجر به فوت شده و یا نشده به میزان بسیار کمتر گزارش شود و یا با عنوان مسمومیت یا عناوین دیگر گزارش شود. آمار خودکشی در ایران هر چند در مقایسه با کشورهای دیگر پائین تر می باشد اما بررسی های انجام گرفته در کشور نشان دهنده این است که در سالهای اخیر خودکشی روندی رو به افزایش داشته و بعد از حوادث جاده ای، دومین علت مرگ بوده است. در بعضی مناطق، خودکشی در بین زنان با روش خودسوزی، افزایش چشمگیری داشته است.

آغاز برنامه ی پیشگیری از خودکشی در استان فارس

در استان فارس هم در سال ۱۳۸۴ با توجه به اینکه موارد خودکشی در سطح کازرون بالاتر از میزان استاندارد بود طرح پیشگیری از خودکشی در منطقه مرکز المهدی و نرگس زار به عنوان پایلوت انتخاب و طرح مذکور در آنها اجرا گردید اساس طرح و پایه ی تکمیل پرسشنامه ی BDI جهت شناسایی افراد افسرده و ارجاع آنها به پزشک مرکز بود از کل جمعیت هدف ۱۲۴۴۶ پرسشنامه تکمیل گردید و همچنین برنامه های آموزشی جهت پزشکان عمومی، پرستاران، بخش اورژانس، بخش داخلی، اتفاقات بیمارستان و کاردanan مراکز بهداشتی درمانی شهر و روستا اجرا گردید و در سال ۱۳۸۷ پس از برگزاری گارگاه های متعددی جهت کارشناسان بهداشت روان، پزشکان و پرسنل بهداشتی و درمانی این برنامه در تمام شهرستان های این استان اجرا گردید طبق آمارهای موجود در سال ۱۳۸۷ شاخص اقدام به خودکشی ۹۶/۱ و شاخص خودکشی ۴/۷۲ در صد هزار بوده و همچنین در سال ۱۳۸۸ شاخص اقدام به خودکشی ۶۵/۹ در صد هزار و شاخص خودکشی ۵/۱ در صد هزار گزارش داده شده است.

رئوس فعالیت های در دست اجرا به قرار زیر است:

- ✓ ساماندهی وضعیت آمار خودکشی
- ✓ ثبت آمار خودکشی
- ✓ برگزاری جلسات آموزشی
- ✓ برگزاری جلسات هماهنگی با سایر ادارات مرتبط با برنامه
- ✓ ارائه خدمات درمانی و مشاوره به افراد نیازمند
- ✓ تهیه متون آموزشی